

موادی از قانون برنامه چهارم توسعه در ارتباط با امور اداری و استخدامی

ماده ۶- در چارچوب سیاستهای کلی برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران از جمله موارد مشمول در صدر اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، به منظور تداوم برنامه خصوصی سازی و توانمند سازی بخش غیردولتی در توسعه کشور به دولت اجازه داده می شود: از همه روشهای امکان پذیر، اعم از مقررات زدایی، واگذاری مدیریت (نظیر اجاره، پیمانکاری عمومی و پیمان مدیریت) و مالکیت (نظیر اجاره به شرط تملیک، فروش تمام یا بخشی از سهام، واگذاری اموال) تجزیه به منظور واگذاری، انحلال و ادغام شرکتها استفاده شود.

ماده ۷- به منظور ساماندهی و استفاده مطلوب از امکانات شرکتهای دولتی و افزایش بازدهی و بهره وری و اداره مطلوب شرکتهایی که ضروری است در بخش دولتی باقی بمانند و نیز فراهم کردن زمینه واگذاری شرکتهایی که ادامه فعالیت آنها در بخش دولتی غیرضروری است به بخش غیردولتی، به دولت اجازه داده می شود نسبت به واگذاری، انحلال، ادغام و تجدید سازمان شرکتهای دولتی، اصلاح و تصویب اساسنامه شرکتها، تصویب آیین نامه های مالی و معاملاتی، تصویب آیین نامه های استخدامی و بیمه، با رعایت مقررات و قوانین مربوط و جابه جایی و انتقال وظایف، نیروی انسانی، سهام و دارایی های شرکتهای دولتی و شرکتهای وابسته به آنها با رعایت موارد ذیل اقدام کند:

الف) کلیه امور مربوط به سیاستگذاری و اعمال وظایف حاکمیت دولت تا پایان سال دوم برنامه از شرکتهای دولتی منفک و به وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی تخصصی ذیربط محول می گردد.

ب) شرکتهای دولتی صرفاً در قالب شرکتهای عملیاتی (نسل دوم) سازماندهی شده و زیر نظر مجمع عمومی در چارچوب اساسنامه شرکت اداره خواهند شد. این گونه شرکتها از نظر سیاستها و برنامه های بخشی تابع ضوابط و مقررات وزارتخانه های تخصصی مربوطه خواهند بود.

تبصره ۱- تشکیل شرکتهای دولتی صرفاً با تصویب مجلس شورای اسلامی مجاز است و تبدیل شرکتهایی که سهام شرکتهای دولتی در آنها کمتر از پنجاه درصد (۵۰٪) است به شرکت دولتی ممنوع است.

تبصره ۲- مشارکت و سرمایه گذاری شرکتهای دولتی به استثنای بانکها، مؤسسات اعتباری و شرکتهای بیمه در سایر شرکتهای موضوع این ماده مستلزم کسب مجوز از هیئت وزیران است.

تبصره ۳- شرکتهایی که سهم دولت و شرکتهای دولتی در آنها کمتر از پنجاه درصد (۵۰٪) است، غیردولتی بوده و مشمول قوانین و مقررات حاکم بر شرکتهای دولتی نمی باشند.

تبصره ۴- دولت مکلف است حداکثر ظرف مدت دو سال پس از شروع اجرای برنامه چهارم توسعه، بنا به پیشنهاد سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور، شرکتهایی که ماهیت حاکمیتی دارند، به شکل سازمانی مناسب تغییر وضعیت داده و به دستگاه اجرایی مرتبط منتقل نماید.

تبصره ۵- شرکتهای دولتی که تا ابتدای سال ۱۳۸۳ بنا به تشخیص سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور و وزارت امور اقتصادی و دارایی راکد و غیرفعال بوده اند، اجازه شروع فعالیت ندارند و منحل اعلام می شوند.

تبصره ۶- دولت موظف است تا پایان سال اول برنامه کلیه دفاتر و شعب شرکتهای دولتی مستقر در خارج از کشور را منحل نماید. موارد ضروری بنا به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی و سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور به تصویب شورای عالی اداری خواهد رسید.

ج) شرکتهای دولتی که با تصویب هیئت وزیران مشمول واگذاری به بخش غیردولتی می شوند صرفاً طی مدت تعیین شده در هیئت واگذاری برای واگذاری مشمول مقررات حاکم بر شرکتهای دولتی نخواهند بود و در چارچوب قانون تجارت اداره می شوند.

د) ادامه فعالیت شرکتهای دولتی تنها در شرایط زیر ممکن است:

۱- فعالیت آنها انحصاری باشد.

۲- بخش غیردولتی انگیزه ای برای فعالیت در آن زمینه را نداشته باشد.

هـ) تبدیل وضعیت کارکنان شرکتهای موضوع تبصره (۴) بند «ب» این ماده با رعایت حقوق مکتسبه به وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی در قالب آیین نامه ای خواهد بود که به تصویب هیئت وزیران خواهد رسید.

و) نقل و انتقال سهام در ارتباط با اجرای این ماده (ناشی از ادغام، انحلال و تجدید سازمان) از پرداخت مالیات معاف است.

ز) حق مالکیت دولت در شرکتهای مادر تخصصی (به استثنای شرکتهایی که ریاست مجمع آنها با رئیس جمهور است) از طریق وزارت امور اقتصادی و دارایی یا سازمان مالکیت شرکتهای دولتی که به استناد این قانون زیر نظر رئیس جمهور تشکیل خواهد شد (به تشخیص دولت) اعمال شود، دولت مکلف است نسبت به اصلاح اساسنامه این گروه شرکتهای به نحو مقتضی اقدام قانونی نماید. بار مالی احتمالی تشکیل سازمان مذکور از ردیفهای متمرکز در اختیار رئیس جمهور تأمین می گردد. کلیه شرکتهایی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام یا تصریح نام بوده و یا دارای قانون خاص هستند مشمول این بند می باشند.

تبصره- اساسنامه این سازمان با پیشنهاد سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور به تصویب هیئت وزیران خواهد رسید.

ح) شرکتهای مادر تخصصی نیز با رعایت اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران قابل واگذاری هستند و مشارکت بخشهای خصوصی و تعاونی در آنها مجاز است. نحوه و روش مشارکت بخشهای خصوصی و تعاونی در شرکتهای مادر تخصصی بنا به پیشنهاد مجمع عمومی شرکت ذیربط و تأیید هیئت عالی واگذاری به تصویب هیئت وزیران خواهد رسید.

ط) دولت مکلف است حداکثر تا سال سوم برنامه، نسبت به اصلاح ساختار و سودآوری شرکتهای دولتی که به استناد صورتهای مالی سال اول برنامه زیان ده هستند اقدام و در غیر این صورت آنها را منحل کند.

ی) در کلیه مواردی که به موجب قوانین، اجازه تصویب اساسنامه سازمانها، شرکتهای، مؤسسات دولتی و وابسته به دولت از جمله دستگاه های موضوع ماده (۱۶۰) این قانون و همچنین نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی به دولت داده شده است، اصلاح و تغییر اساسنامه با پیشنهاد دستگاه ذیربط و تأیید سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور با هیئت وزیران می باشد.

تبصره) هیئت دولت موظف است تا پایان سال دوم برنامه اساسنامه کلیه بانکها و شرکتهای دولتی موضوع این بند را براساس پیشنهاد سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور به نحوی اصلاح نماید که اختیارات و چگونگی انتخاب اعضای هیئت مدیره و مدیرعامل و بازرسان با رعایت مواد (۱۰۷)، (۱۰۸)، (۱۱۶)، (۱۱۸)، (۱۱۹)، (۱۲۴) و (۱۲۵) «قانون تجارت مصوب سال ۱۳۷۴/۱۲/۲۴» همسان گردد.

ک) مفاد ماده (۶۲) قانون برنامه سوم توسعه درمورد کلیه شرکتهای دولتی از جمله شرکتهایی که صد در صد (۱۰۰٪) سهام آنها متعلق به دولت و شرکتهای تابعه و وابسته به آنها و شرکتهایی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام یا تصریح نام است نافذ بوده و در صورتی که تجدید ارزیابی دارایی های آنها مطابق ماده مزبور انجام شده باشد از زمان تجدید ارزیابی قابل اعمال در حسابهای مربوط می باشد و شرکتهایی که تجدید ارزیابی آنها در دوران برنامه سوم توسعه میسر نشده باشد، مجازند تا آخر سال دوم برنامه چهارم توسعه برای یک بار طبق مفاد ماده فوق الذکر نسبت به تجدید ارزیابی دارایی های ثابت خود اقدام نمایند.

ل) مقررات (آیین نامه ها و دستورالعملهای) مغایر با تصمیمات هیئت وزیران در چارچوب اختیارات موضوع این ماده ملغی الاثر است.

م) دولت موظف است منابع لازم جهت اجرای بخش انرژی های نو موضوع ماده (۶۲) «قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت مصوب ۱۳۸۰/۱۱/۲۷» را از محل بند «الف» ماده (۳) برنامه تأمین نماید.

ن) به دولت اجازه داده می شود نسبت به واگذاری مالکیت املاک، تأسیسات، ماشین آلات و هر گونه مالکیت مربوط به تأسیسات آب و فاضلاب که در اختیار و تصرف شرکتهای آب و فاضلابی است که قبل یا بعد از تشکیل شرکتهای مذکور ایجاد و در اختیار و تصرف آنها قرار گرفته یا خواهد گرفت به شرکتهای اقدام نماید. در این خصوص شرکتهای آب و فاضلاب به عنوان دستگاه بهره بردار تلقی گردیده و مواد (۳۲) و (۳۳) «قانون برنامه و بودجه مصوب سال ۱۳۵۱/۱۲/۱۰» در مورد آنها قابل اجرا است.

س) کلیه دستگاه های اجرایی موضوع ماده (۱۶۰) این قانون مشمول مفاد این ماده می باشند.

ماده ۸- وجوه حاصل از فروش سهام شرکتهای دولتی در حساب خاصی نزد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران به نام خزانه داری کل کشور، متمرکز و به حسابهای مربوط منتقل می گردد:

الف) معادل بیست درصد (۲۰٪) به عنوان علی الحساب مالیات بر عملکرد شرکت مادر تخصصی ذیربط یا شرکتهای تحت پوشش آن (حساب درآمد عمومی کشور).

ب) معادل ده درصد (۱۰٪) به عنوان علی الحساب سود سهام دولت در شرکت مادر تخصصی ذیربط (حساب درآمد عمومی کشور).

ج) معادل هفتاد درصد (۷۰٪) به حساب شرکت مادر تخصصی ذیربط برای موارد ذیل:

۱- پرداخت دیون شرکت مادر تخصصی به دولت (وزارتخانه ها، مؤسسات دولتی و خزانه داری کل کشور).

۲- آماده سازی، بهسازی و اصلاح ساختار شرکتهای دولتی برای واگذاری.

۳- کمک به تأمین هزینه های تعدیل نیروی انسانی و آموزشهای فنی و حرفه ای (مهترتی) کارکنان شرکتهای قابل واگذاری.

۴- کمک به توانمند سازی بخشهای خصوصی و تعاونی در فعالیتهای اقتصادی در قالب بودجه های سنواتی.

۵- تکمیل طرحهای نیمه تمام و سرمایه گذاری در چارچوب بودجه مصوب.

تبصره ۱- تمام وجوه حاصل از فروش در مورد سهام متعلق به دولت (به نام وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی) بایستی به حساب درآمد عمومی کشور واریز گردد.

تبصره ۲- تفاوت قیمت دفتری سهام و بهای فروش آنها در سال فروش سهام به حساب سود و زیان همان سال شرکت مادر تخصصی ذیربط (یا شرکتهای تحت پوشش آن) منظور می گردد.

ماده ۴۹- دولت موظف است، برای زمینه سازی و تربیت نیروی انسانی متخصص و متعهد، دانش مدار، خلاق و کارآفرین، منطبق با نیازهای نهضت نرم افزاری، با هدف توسعه کمی و کیفی از ابتدای برنامه چهارم اقدامات ذیل را در ماموریتها و ساختار دانشگاه ها و مؤسسات آموزش عالی برای پاسخگویی به نیازهای بخشهای مختلف کشور به انجام برساند:

الف) دانشگاه ها و مؤسسات آموزش عالی و پژوهشی دولتی و همچنین فرهنگستانهای تخصصی که دارای مجوز از شورای گسترش آموزش عالی و وزارتخانه های علوم، تحقیقات و فناوری و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و سایر مراجع قانونی ذیربط می باشند، صرفاً براساس آیین نامه ومقررات اداری، مالی، استخدامی وتشکیلاتی خاص، مصوب هیئتهای امنای مربوط که به تأیید وزرای علوم، تحقیقات وفناوری وبهداشت، درمان و آموزش پزشکی حسب مورد می رسد، بدون الزام به رعایت قانون محاسبات عمومی، قانون استخدام کشوری وسایر قوانین ومقررات عمومی اداری ومالی واستخدامی اداره خواهند شد وتا زمانی که آیین نامه ها ومقررات مورد نیاز به تصویب هیئت امناء نرسیده است طبق مقررات سابق عمل خواهد شد. اعتبارات هزینه ای از محل بودجه عمومی دولت، براساس قیمت تمام شده به دستگاه های اجرایی یاد شده اختصاص می یابد. اعتبارات هزینه ای، تملک دارایی های سرمایه ای و اختصاصی این مؤسسات کمک تلقی شده وپس ازپرداخت به هزینه قطعی منظور می گردد. سهم دولت درهزینه های آموزش عالی بخش دولتی، برمبنای هزینه سرانه تعیین ونسبت آن به بودجه عمومی دولت، براساس رشد پوشش جمعیت دانشجویی، درمقایسه با عدد مشابه دربرنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی وفرهنگی جمهوری اسلامی ایران، افزایش می یابد.

ب) هرگونه اصلاح ساختار مالی، اداری، استخدامی وتشکیلاتی دانشگاه ها ومؤسسات آموزش عالی وپژوهشی دولتی وهمچنین فرهنگستانهای تخصصی منحصراً مشمول مفاد این ماده می باشند.

ج) ارزیابی مستمر دانشگاه ها ومراکز آموزش عالی ومؤسسات پژوهشی دولتی وخصوصی توسط وزارتخانه های علوم، تحقیقات وفناوری وبهداشت، درمان و آموزش پزشکی با همکاری انجمنهای علمی ومداخله براساس آن وسرمایه گذاری درعلوم منتخب وتکیه برایجاد قطبهای علمی، براساس مزیتهای نسبی ونیازهای آتی کشور.

د) بازنگری در رشته های دانشگاهی، برمبنای نیازهای اجتماعی، بازار کار وتحولات علمی، درراستای توسعه علوم میان رشته ای با تأکید برعلوم انسانی.

هـ) ایجاد تولیت واحد در سیاست گذاری و مدیریت امور مربوط به استعداد های درخشان و نیز بهره برداری بهینه از امکانات مادی و معنوی موجود در این زمینه، وزارتخانه های علوم، تحقیقات و فناوری و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، مجازند از تأسیس باشگاه غیردولتی و صیانت از استعداد های درخشان کشور حمایت نمایند.

ماده ۵۴

الف) دستگاه های اجرایی موظف اند درصدی از اعتبارات هزینه ای خود را برای طراحی و اجرای دوره های آموزشی ضمن خدمت کارکنان خود (خارج از نظام آموزش عالی رسمی کشور) در برنامه آموزش کارکنان دولت پیش بینی و در موارد زیر هزینه کنند:

۱- دوره های آموزشی ضمن خدمت متناسب با مشاغل مورد تصدی کارکنان به منظور افزایش سطح کارایی و ارتقای مهارت های شغلی آنان (به خصوص برای زنان) به ویژه از طریق آموزش های کوتاه مدت.

۲- دوره های آموزشی ویژه مدیران.

ب) کلیه دستگاه های اجرایی موظف اند، در چارچوبی که سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور تعیین می کند، حداکثر طی مدت شش ماه پس از تصویب این قانون، برنامه های آموزشی سالانه خود را برای دوران برنامه چهارم تهیه و اجرا نمایند.

این نامه اجرایی این ماده شامل: تعیین سهم اعتباری و چگونگی هزینه نمودن اعتبار بند «الف» این ماده و پیش بینی الزامات و تشویقات قانونی طی مدت سه ماه پس از تصویب این قانون بنا به پیشنهاد سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور به تصویب هیئت وزیران خواهد رسید.

ماده ۹۹- دولت موظف است، ظرف مدت شش ماه از تصویب این قانون، نسبت به تدوین و اجرای سند راهبردی خدمات رسانی به ایثارگران (خانواده معظم شهدا، جانبازان، آزادگان و خانواده آنان)، با رویکرد توانمند سازی و بهبود وضعیت اشتغال، مسکن ارزان قیمت، ارتقای سطح اجتماعی، درمانی، معیشتی و بهبود وضعیت آموزشی و فرهنگی، حفظ و تثبیت موقعیت شغلی آنان اقدام نموده و ساز و کار نظارت بر حسن اجرای سند را پیش بینی نماید. منابع مالی سند از محل بودجه عمومی دولت و منابع داخلی نهادها تأمین خواهد شد. در تمامی برنامه های اشتغالزایی اعم از جذب و استخدام و اعطای امتیازات و تسهیلات، ایثارگران در اولویت هستند و دولت موظف است حمایت های لازم در حفظ و تثبیت موقعیت شغلی آنان را اعمال نماید.

تبصره- از ابتدای سال ۱۳۸۴ تا زمان تصویب سند راهبردی خدمات رسانی به ایثارگران (خانواده معظم شهدا، جانبازان، آزادگان و خانواده آنان) دولت موظف است کماکان بند (ج) ماده (۳۷) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران را اجرا نماید.

ماده ۱۳۵- نقش و وظایف دولت، در حوزه های «امور حاکمیتی»، «امور تصدی های اجتماعی، فرهنگی و خدماتی»، «امور زیربنایی» و «امور تصدی های اقتصادی» تعریف و به شرح ذیل تنظیم گردد:

الف) امور حاکمیتی: امور حاکمیتی دولت، که تحقق آن موجب اقتدار حاکمیت کشور است و منافع آن بدون محدودیت شامل همه اقشار جامعه می گردد عبارتند از:

۱- سیاست گذاری، برنامه ریزی و نظارت در بخش های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی.

۲- برقراری عدالت و تأمین اجتماعی و باز توزیع درآمد.

۳- ایجاد فضای سالم، برای رقابت و جلوگیری از انحصار و تضییع حقوق مردم.

۴- فراهم نمودن زمینه ها و مزیت‌های لازم، برای رشد و توسعه کشور و رفع فقر و بیکاری.

۵- قانونگذاری، امور ثبتی، استقرار نظم و امنیت و اداره امور قضایی.

۶- حفظ تمامیت ارضی کشور و ایجاد آمادگی دفاعی ملی.

۷- صیانت از هویت ایرانی، اسلامی.

۸- اداره امور داخلی، مالیه عمومی، تنظیم روابط کار و روابط خارجی.

۹- حفظ محیط زیست و حفاظت از منابع طبیعی و میراث فرهنگی

۱۰- علوم و تحقیقات بنیادی، آمار و اطلاعات ملی

۱۱- پیشگیری از بیماری‌های واگیر، مقابله و کاهش اثرات حوادث طبیعی و بحران‌های پیچیده.

ب) امور تصدی های اجتماعی، فرهنگی و خدماتی: آن دسته از وظایفی است که منافع اجتماعی حاصل از آنها نسبت به منافع فردی برتری دارد و موجب بهبود وضعیت زندگی افراد میگردد، از قبیل: آموزش و پرورش عمومی، فنی و حرفه ای، علوم و تحقیقات، بهداشت و درمان، تربیت بدنی و ورزش، اطلاعات و ارتباطات جمعی و امور فرهنگی، هنری و تبلیغات دینی.

ج) امور زیر بنایی: آن دسته از طرح‌های تملک دارایی های سرمایه ای است که موجب تقویت زیرساخت‌های اقتصادی و تولیدی کشور میگردد، نظیر طرح‌های آب و خاک، عمران شهری و روستایی و شبکه های انرژی رسانی، ارتباطات و حمل و نقل.

د) امور تصدی های اقتصادی: آن دسته از وظایفی است که دولت، متصدی اداره و بهره برداری از اموال جامعه است و مانند اشخاص حقیقی و حقوقی در حقوق خصوصی عمل می کند، نظیر تصدی در امور صنعتی، کشاورزی، حمل و نقل و بازرگانی و بهره برداری از طرح‌های مندرج در بند «ج» این ماده.

ماده ۱۳۶- به منظور ایجاد زمینه مناسب برای رشد و توسعه کشور، افزایش کارایی و بهره وری دستگاه های اجرایی، تقویت امور حاکمیتی دولت و توسعه مشارکت مردم در امور کشور، نحوه اجرای وظایف مذکور در ماده (۱۳۵) این قانون به طریق ذیل پالایش و اصلاح می گردد:

الف) امور حاکمیتی دولت، توسط دستگاه های دولتی و عنداللزوم با جلب مشارکت مردم انجام می گردد و دستگاه های اجرایی ذیربط در ابعاد منابع انسانی، فناوری انجام کار، تجهیزات و تخصیص منابع، تقویت و توسعه کیفی خواهند یافت.

ب) وظایف امور تصدی های اجتماعی، فرهنگی و خدماتی دولت با رعایت اصول بیست و نهم (۲۹) و سی ام (۳۰) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران با استفاده از شیوه های ذیل انجام می گردد:

۱- اعمال حمایت‌های لازم برای توسعه بخش غیردولتی مجری این وظایف.

۲- خرید خدمات از بخش غیردولتی.

۳- مشارکت با بخش غیردولتی از طریق اجاره و واگذاری امکانات و تجهیزات و منابع فیزیکی.

۴- واگذاری مدیریت بخشی از واحدهای دولتی به بخش غیردولتی، در چارچوب سیاستهای کلی برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران.

۵- ایجاد و اداره واحدهای دولتی با رویکرد هدفمند و نتیجه گرا (مطابق ماده ۱۴۴ این قانون) با تأیید سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور در مناطقی که هیچ کدام از حالت‌های فوق الذکر امکان پذیر نباشد.

ج) وظایف زیربنایی دولت با مدیریت، حمایت و نظارت دستگاه‌ها و شرکت‌های دولتی توسط بخش غیردولتی انجام خواهد شد.

د) وظایف مربوط به تصدی‌های اقتصادی دولت با رعایت اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به بخش غیردولتی واگذار می‌گردد. دولت در این بخش نسبت به تنظیم مقررات برای جلوگیری از ایجاد انحصار، تضییع حقوق تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان، ایجاد فضای سالم رقابت، رشد توسعه و امنیت سرمایه گذاری و نظایر آن اقدام خواهد نمود. تعریف و تفصیل ضوابط و قلمرو و شرایط و محدوده و تکالیف امور حاکمیتی و تصدی‌گری، زیربنایی و موارد واگذاری دستگاه‌های مختلف به نحو تفصیلی و همچنین اجرای کلیه موارد این ماده تا پایان سال ۱۳۸۳ در قالب لایحه ای توسط دولت تهیه و به مجلس شورای اسلامی تقدیم خواهد شد.

ماده ۱۳۷

الف) دولت مکلف است، تشکیلات کلان دستگاه‌های اجرایی و وزارتخانه‌ها را، متناسب با سیاستها و احکام این برنامه و تجربه سایر کشورها، جهت برطرف کردن اثربخشی ناقص، تعارضهای دستگاهی و غیر کارآمدی و عدم جامعیت، عدم کفایت، تمرکز امور، موازی کاری‌ها و همچنین بهره‌گیری همه جانبه از فناوری‌های نوین و روشهای کارآمد، فراگیر و با کفایت، اثربخش و غیرمتمرکز طراحی نماید و لایحه ذیربط را شش ماه پس از تصویب این قانون به مجلس شورای اسلامی تقدیم کند، به طوری که امکان اجرای آن از ابتدای سال دوم برنامه چهارم میسر باشد.

ب) آن دسته از تصدی‌های قابل واگذاری دستگاه‌های دولتی، در امور توسعه و عمران شهروستا، با تصویب شورای عالی اداری همراه با منابع مالی ذیربط به شهرداری‌ها و دهیاری‌ها واگذار می‌شود.

ماده ۱۳۸- سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور موظف است با همکاری دستگاه‌های ذیربط به منظور اصلاح نظام بودجه ریزی از روش موجود به روش هدفمند و عملیاتی و به صورت قیمت تمام شده خدمات، اقدامات ذیل را حداکثر تا پایان سال دوم برنامه چهارم انجام دهد:

الف) شناسایی واحصای فعالیت و خدماتی که دستگاه‌های اجرایی ارائه می‌نمایند.

ب) تعیین قیمت تمام شده فعالیتها و خدمات، متناسب با کیفیت و محل جغرافیایی مشخص.

ج) تنظیم لایحه بودجه سالانه براساس حجم فعالیتها و خدمات و قیمت تمام شده آن.

د) تخصیص اعتبارات براساس عملکرد و نتایج حاصل از فعالیتها و متناسب با قیمت تمام شده آن.

تبصره ۱- به منظور تحقق رویکرد فوق و همچنین تسریع در تغییر نظام بودجه ریزی کشور و تقویت نظام برنامه ریزی و نظارت، سازمان مذکور موظف است ضمن اصلاح ساختار سازمان، مدیریت نیروی انسانی، روشها و فناوری اداری خود، ترتیبی اتخاذ نماید تا با سازمانی کوچک، منعطف، کارا و اثربخش و به کارگیری نخبگان و اندیشمندان امکان انجام وظایف محوله به طور مطلوب و بهینه فراهم گردد.

تبصره ۲- سازمان فوق الذکر و وزارت امور اقتصادی و دارایی نسبت به تهیه لوایح لازم برای اصلاح قوانین و مقررات مالی، اداری و استخدامی و بودجه ریزی کشور اقدام نماید به نحوی که نظام موجود تبدیل به کنترل نتیجه و محصول گردد.

ه) آیین نامه اجرایی این ماده به پیشنهاد سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور به تصویب هیئت وزیران می رسد.

ماده ۱۳۹- به منظور اصلاح ساختار و تشکیلات دستگاه های اجرایی، اقدامهای ذیل انجام می گردد:

الف) دولت موظف است تا پایان سال اول برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران پیشنهاد حذف و یا واگذاری حداقل بیست درصد (۲۰٪) از تعداد سازمانها و نهادها، مؤسسات و شرکتها و نظایر آن را به سایر بخشها و ادغام و انحلال دستگاه های غیر ضرور را جهت تصویب به مجلس شورای اسلامی تقدیم کند.

ب) ممنوعیت ایجاد وزارتخانه، مؤسسه دولتی، نهاد عمومی غیردولتی، شرکت دولتی و دستگاه هایی با عناوین مشابه، مگر در موارد استثنا با تأیید هیئت وزیران و تصویب مجلس شورای اسلامی.

ج) ادغام کلیه واحدهای سازمانی هر وزارتخانه (به استثنای شرکتهای دولتی) در سطح استان، شهرستان، بخش و ... در یک واحد سازمانی، به طوری که واحدهای مربوطه در مرکز عهده دار راهبری و انجام امور ستادی آنها باشند. سطح سازمانی واحدهای موضوع این بند و موارد استثنا، با پیشنهاد سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور به تصویب شورای عالی اداری می رسد. تغییر یا ادغام واحدهای استانی که به موجب قانون ایجاد شده اند با تصویب مجلس شورای اسلامی خواهد بود.

د) بازنگری و تجدید ساختار داخلی دستگاه های اجرایی، براساس ضوابطی که به پیشنهاد سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور به تصویب هیئت وزیران می رسد. در صورتی که با اصلاح تشکیلات، پستهای دارای شاغلین رسمی حذف گردند، این گونه پستها صرفاً تا خروج طبیعی مستخدمین ذیربط پایدار خواهد بود.

ه) کلیه واحدهای استانی، شهرستانی و دستگاه های اجرایی موظف اند، ضمن اقدام لازم در خصوص بازنگری و تجدید ساختار سازمانی خود پس از تأیید سازمان مدیریت و برنامه ریزی استان اصلاحات لازم را به مورد اجرا گذارند و نیروهای مازاد را به سایر واحدهای مستقر در همان محل منتقل نمایند.

و) نصاب جمعیت برای تشکیل شهرستان، شهر و بخش با رویکرد عدم توسعه سطوح تقسیمات کشوری در سال اول برنامه چهارم توسعه توسط هیئت وزیران تعیین خواهد شد.

ماده ۱۴۰- به دولت اجازه داده می شود، به منظور توسعه بخش خصوصی و تعاونی و جلب مشارکت تشکلهای غیردولتی و سایر بخشهای جامعه مدنی در اداره امور کشور و افزایش کارآمدی مدیریت دولتی، در مواجهه با چالشها و استفاده از فرصتها و منابع ملی، اقدامهای ذیل را انجام دهد:

الف) کمک به ایجاد و توسعه و قانونمندی نهادهای غیردولتی لازم برای توسعه کارآفرینی، ترویج فرهنگ خدمت، توسعه سلامت و شفافیت اداری و حفاظت از محیط زیست و ارتقای استانداردهای زیست محیطی و سلامت مردم، بر مبنای هدف محوری و مسئولیت پذیری.

ب) تشکیل واحد سازمانی مناسب، برای تقویت و حمایت از بخش غیردولتی، در زمینه های نهادسازی، آموزش، ایجاد تسهیلات، توجیه و رفع موانع اداری در سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور و کلیه وزارتخانه ها و سازمانهای مستقل دولتی از محل پستهای سازمانی موجود.

ماده ۱۴۱- دولت موظف است، به منظور استقرار نظام شایسته گزینی و ایجاد ثبات در خدمات مدیران، در خصوص موارد ذیل لایحه مربوطه را تهیه و به مجلس شورای اسلامی تقدیم نماید.

الف) مشاغل مدیریتی را در دو بخش سیاسی و حرفه ای، تعریف و طبقه بندی نماید.

ب) در انتخاب و انتصاب افراد، به پستهای حرفه ای، شرایط تخصصی لازم را تعیین نماید تا افراد از مسیر ارتقای شغلی به مراتب بالاتر ارتقا یابند. در مواردی که از این طریق امکان انتخاب وجود نداشته باشد، با انجام ارزیابی های مدیریتی و تخصصی لازم، انتخاب صورت پذیرد.

ج) در خصوص عزل و نصب پستهای مدیریتی سیاسی، اختیارات لازم به مقامات منصوب کننده داده شود.

ماده ۱۴۲- سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور و دستگاه های موضوع ماده (۱۶۰) این قانون موظف اند، به منظور افزایش پاسخگویی دستگاه های اجرایی در مقابل مردم، با استفاده از فناوری های نوین اداری و بازرگری و مهندسی فرایندها و روشها و رشد شاخصهای مربوط به مشتری مداری و آموزش اداری مردم و توسعه فرهنگ مدیریت و ارزیابی عملکرد و راهکارهای لازم برای جلوگیری از مفاسد اداری، سطح کیفی خدمات خود را افزایش داده و در تدوین ضوابط و مقررات و بخشنامه ها، دستورالعملهای ذیربط رضایت و تکریم ارباب رجوع به عنوان یکی از اهداف اصلی و تأثیرگذار در سرنوشت اداری و استخدامی کارکنان ملحوظ نمایند.

ماده ۱۴۳- به منظور اصلاح و بهبود مدیریت انسانی بخش دولتی، سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور و دستگاه های اجرایی مذکور در ماده (۱۶۰) این قانون موظف اند اقدامات ذیل را به عمل آورند:

الف) تجزیه و تحلیل و بازرراحی مشاغل دولتی با رویکرد جذب متخصصین و نخبگان.

ب) به کارگیری نیروی انسانی به هر شکل در دستگاه های فوق الذکر در فضای رقابتی و کسب حداقل امتیازات در امتحانات استخدامی اداری. «۱»

ج) پیش بینی ضوابط و دستورالعملهای پرداخت حقوق کارکنان بر اساس تلفیق مناسب نتیجه گزینی و بهره وری به جای وقت مزدی.

د) ارتقای سطح کیفی مدیران و سرپرستان با پیش بینی ضوابط خاص آموزش و شرایط احراز تصدی آنها و کاهش حداقل بیست درصد (۲۰٪) از پستهای مدیریت و سرپرستی.

ه) توسعه آموزشهای شغلی و تخصصی کوتاه مدت برای کارکنان دستگاه های اجرایی و حذف دوره هایی که با استفاده از امکانات دولتی و مأموریت منجر به دریافت مدارک دانشگاهی رسمی و یا غیررسمی می گردد. آیین نامه اجرایی این ماده بنا به پیشنهاد سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور به تصویب هیئت وزیران می رسد. «۳»

ماده ۱۴۴- کلیه دستگاه های اجرایی موظف اند، به منظور افزایش کارایی و بهره وری و استقرار نظام کنترل نتیجه و محصول، به جای کنترل مراحل انجام کار و اعطای اختیارات لازم به مدیران برای اداره واحدهای تحت سرپرستی خود به صورت مستقل و هدفمند نمودن تخصیص منابع، براساس دستورالعمل مشترک سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور و وزارت امور اقتصادی و دارایی، قیمت تمام شده آن دسته از فعالیتها و خدماتی که قابلیت تعیین قیمت تمام شده را دارند (از قبیل واحدهای آموزشی، پژوهشی و بهداشتی، درمانی، خدماتی واداری)، براساس کمیت و کیفیت محل جغرافیایی مشخص و پس از تأیید سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور یا استان و با اعطای اختیارات لازم به مدیران ذیربط اجرا نمایند.

به دستگاه هایی که براساس ضوابط این ماده خدمات خود را ارائه می نمایند، اجازه داده می شود، حسب نیاز نسبت به جابه جایی فصول و برنامه های اعتبارات هزینه اقدام و مابه التفاوت هزینه های قبلی فعالیت با قیمت تمام شده را صرف ارتقای کیفی خدمات، تجهیز سازمان و پرداخت پاداش به کارکنان و مدیران واحدهای ذیربط نمایند. اعتباراتی که براساس قیمت تمام شده در چارچوب بودجه سنواتی در اختیار واحدها قرار می گیرد، کمک تلقی شده و پس از پرداخت به هزینه قطعی منظور می گردد.

ماده ۱۴۵- به منظور کاهش حجم تصدی ها و افزایش مشارکت مردم در اداره امور کشور و کوچک سازی دولت، اقدامهای ذیل انجام می شود:

الف) توسعه فعالیتهای اجتماعی، فرهنگی، تولیدی و خدماتی، صرفاً از طریق روشهای مذکور در بند «ب» ماده (۱۳۶) انجام گردد.

ب) کاهش سالانه حداقل سه درصد (۰.۳٪) از تصدی های اجتماعی، فرهنگی، تولیدی، خدماتی و نظایر آن توسط دستگاه های اجرایی با استفاده از روشهای مذکور در اجزای «۱» و «۲» و «۳» و «۴» بند «ب» ماده (۱۳۶) و اختصاص بخشی از منابع مربوط برای توسعه بخشهای غیردولتی.

ج) ممنوعیت شروع هر نوع طرح و پروژه تملک دارایی های سرمایه ای در سطوح ملی و استانی به استثنای موارد مربوط به امور حاکمیتی و زیربنایی و مواردی که با تأیید سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور استفاده از شیوه های مذکور در اجزای «۱»، «۲» و «۳» بند «ب»

ماده (۱۳۶) امکان پذیر نباشد، اعتبارات طرحهای تملک دارایی های سرمایه ای فصول مربوط به صورت وجوه اداره شده برای توسعه بخش غیردولتی در همان فصل اختصاص خواهد یافت.

د) مشارکت و سرمایه گذاری های جدید شرکتهای دولتی در سایر شرکتهای و سازمانها و تفکیک و تکثیر آنها در قالب شرکتهای موسوم به نسل دوم و نظایر آن، ممنوع می باشد.

ه) تعیین اهداف کمی برنامه خصوصی سازی شرکتهای دولتی و سقف اعتبارات آنها، در قوانین بودجه سالانه به نحوی که نسبت اعتبارات شرکتهای دولتی و بودجه کل کشور به تولید ناخالص داخلی هر ساله حداقل دودرصد (۰.۲٪) کاهش یابد.

و)

۱- در پایان برنامه چهارم تعداد کارکنان دولت از تعداد آن در آغاز برنامه به میزان پنج درصد (۰.۵٪) کاهش یابد.

۲- مجموع استخدامهای جدید در دستگاه های دولتی مطابق جدول شماره (۹) این قانون در چارچوب سیاستهای کلی برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران (به استثنای نیروهای مسلح) به نحوی که به وظیفه حاکمیتی دستگاه های دولتی لطمه ای وارد نشود از پنجاه درصد (۵۰٪) تعداد کارکنانی که از خدمت خارج می شوند تجاوز نکند.

ز) ممنوعیت ایجاد، اداره هرگونه مهمانسرا، زائرسرا، مجتمع مسکونی، رفاهی، درمانی، فضاهای ورزشی و تفریحی و نظایر آن، توسط دستگاه های موضوع ماده (۱۶۰) این قانون، کلیه دستگاه های اجرایی موظف اند، این نوع تأسیسات و خدمات یا بهره برداری از آنها را حداکثر تا پایان سال سوم برنامه چهارم، به بخش غیردولتی واگذار نمایند. موارد مستثنا با پیشنهاد دستگاه اجرایی مربوط و تأیید سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور و تصویب هیئت وزیران بلامانع است. درانتقال بناها و اموال دولتی که از نفایس ملی باشد، رعایت اصل هشتادوسوم (۸۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران الزامی است.

ح) کلیه خدماتی که در حال حاضر توسط دستگاه های موضوع ماده (۱۶۰) این قانون، برای کارکنان خود در زمینه های مختلف نظیر سرویس رفت و آمد، سلف سرویس، تعاونی های مصرف، امور ورزش کارکنان، مهد کودک و موارد مشابه به صورت امانی و یا خرید خدمات صورت می گیرد، از سال سوم با پرداخت یارانه مستقیم انجام خواهد شد و کلیه واحدهای اداری ذیربط منحل گردیده و کارکنان رسمی آنها به واحدهای نیازمند دیگر منتقل می شوند.

ط) وزارت آموزش و پرورش و مراکز آموزش فنی و حرفه ای می توانند برای اجرای بند «ب» ماده (۱۳۶) با کادر آموزشی خود مشروط بر اینکه از مرخصی بدون حقوق استفاده نمایند، به روش مذکور در این بند عقد قرارداد نمایند. سوابق خدمت این گونه مستخدمین با پرداخت کسور بازنشستگی در صندوق ذیربط مستخدم منظور خواهد شد.

هزینه سرانه مدارس که به روشهای مذکور در اجزای «۲» و «۳» و «۴» بند «ب» ماده (۱۳۶) توسط بخش غیردولتی اداره می گردند، متناسب با ویژگی های هر بند و توانمندی های مناطق توسط دولت تأمین و پرداخت می شود.

ی) صدور مجوز استخدام هریک از وزارتخانه ها و سازمانهای مستقل، در چارچوب جدول شماره (۹) پیوست این قانون، بنا به پیشنهاد سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور و تصویب هیئت وزیران.

ک) آیین نامه اجرایی این ماده به پیشنهاد سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور به تصویب هیئت وزیران می رسد.

ماده ۱۴۶- به منظور متناسب سازی تعداد کارکنان هر دستگاه با اهداف و مأموریت اصلی آن و تطبیق نحوه انجام وظایف دستگاه های اجرایی با سیاستها و احکام بخش توسعه مدیریت دولت، اقدامهای ذیل به عمل خواهد آمد.

الف) در سال اول برنامه چهارم، سقف تعداد پرسنل هر کدام از دستگاه های اجرایی و برنامه زمانبندی شده تحقق آن مشترکاً توسط سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور و دستگاه ذیربط تهیه و به تصویب شورای عالی اداری می رسد.

ب) انتقال کارکنان رسمی یا ثابت مازاد دستگاه های اجرایی در سطح یک شهرستان بدون موافقت مستخدم با توافق دستگاه های ذیربط، انتقال به سایر شهرستانها با موافقت مستخدم باید صورت گیرد.

ج) آیین نامه اجرایی این ماده با رعایت قوانین و مقررات به تصویب هیئت وزیران می رسد.

د) بار مالی این ماده از محل فروش اموال منقول و غیرمنقول دستگاه های اجرایی و اعتبارات پیش بینی شده در بودجه عمومی تأمین می گردد.

ماده ۱۴۷- به منظور تقویت صندوقهای بازنشستگی و سهولت جابه جایی کارکنان اقدامهای ذیل به عمل می آید:

الف) به کارکنان مشمول صندوقهای بازنشستگی اجازه داده می شود در صورتی که باز خرید خدمت شوند، و یا به دستگاه های دیگر منتقل شوند و یا با استفاده از مرخصی بدون حقوق (بدون محدودیت زمان) در بخش غیردولتی اشتغال یابند کماکان مشمول صندوق بازنشستگی خود باشند.

ب) مستخدمین پیمانی دستگاه های مشمول صندوق بازنشستگی کشوری می توانند از نظر مزایای تأمین اجتماعی مشمول صندوق بازنشستگی کشوری و سازمان بیمه خدمات درمانی گردند.

ماده ۱۴۸- ضوابط مربوط به رابطه استخدامی، پاداش پایان خدمت، نحوه حفظ سوابق استخدامی از حیث تابع صندوق بازنشستگی بودن و سایر موارد مربوط کارکنان دستگاه های اجرایی موضوع ماده (۱۶۰) این قانون و واحدهایی که بیش از پنجاه درصد (۵۰٪) از سهام، دارایی و یا مالکیت آنها از ابتدای برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران به بخش غیردولتی واگذار شده و می شود، باید مطابق قانون تعیین تکلیف گردد. آیین نامه اجرایی این ماده در چارچوب قوانین به تصویب هیئت وزیران می رسد.

تبصره- این گونه کارکنان که رابطه استخدامی آنها با دستگاه ذیربط قطع می گردد، می توانند با حفظ سوابق استخدامی همچنان تابع مقررات صندوق بازنشستگی باشند.

ماده ۱۴۹- سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور موظف است به منظور تقویت نظم و انضباط اداری و مالی در نظام اداره امور کشور و صرفه جویی در اعتبارات هزینه ای دولت، نسبت به تدوین ضوابط مربوطه اقدام تاپس از تصویب هیئت وزیران، توسط دستگاه های اجرایی به مورد اجرا گذاشته شود.

سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور مکلف است، با تدوین شاخصهایی، نحوه اجرای ضوابط مذکور را در دستگاه های اجرایی مورد ارزیابی قرارداد و هر ساله گزارش آن را به هیئت وزیران تقدیم نماید.

ماده ۱۵۰- دولت موظف است، حقوق کلیه کارکنان و بازنشستگان دولت را طی برنامه چهارم و در ابتدای هر سال برای تمامی رشته های شغلی، متناسب با نرخ تورم افزایش دهد.

تبصره- به دستگاه های اجرایی اجازه داده می شود تا هفتاد درصد (۷۰٪) اعتباراتی که از محل اصلاح ساختار و کاهش نیروی انسانی به میزانی که در قانون بودجه سالانه منظور می گردد، صرفه جویی می نمایند را به عنوان فوق العاده کارآیی غیرمستمر به کارکنانی که خدمات برجسته انجام می دهند، پرداخت نمایند.

آیین نامه اجرایی این ماده توسط سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور تهیه و به تصویب هیئت وزیران می رسد.

ماده ۱۵۱- وزارتخانه های دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح و کشور و ستاد کل نیروهای مسلح موظف اند در چارچوب تدابیر فرماندهی کل نیروهای مسلح، دستورالعملهای لازم برای اجرای احکام این فصل را برای نیروهای نظامی و انتظامی تهیه و پس از تصویب هیئت وزیران و تأیید فرماندهی کل نیروهای مسلح جهت اجرا به واحدهای ذیربط ابلاغ نمایند.

ماده ۱۵۲- دولت موظف است به منظور ساماندهی، استفاده بهینه از امکانات موجود، ارتقای کیفیت ساخت و ساز و نیز لزوم رعایت مقررات، ضوابط و استانداردها در احداث ساختمانهای دولتی و عمومی و همچنین حذف تشکیلات غیرضروری، امور برنامه ریزی، مطالعه، طراحی و اجرای ساختمانهای مزبور را در سازمانهای دولتی بدین منظور و براساس قانون تشکیل شده است، متمرکز نماید.

آیین نامه اجرایی این ماده توسط سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور و وزارت مسکن و شهرسازی تهیه و به تصویب هیئت وزیران خواهد رسید.

ماده ۱۵۳- کلیه دستگاه های مذکور در ماده (۱۶۰) موظف اند در راستای احکام بخش نوسازی دولت و ارتقای اثربخشی حاکمیت، ضمن اجرای دقیق احکام این فصل گزارش عملکرد خود را هر شش ماه یکبار به سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور ارائه نمایند و این سازمان با رتبه بندی میزان موفقیت دستگاه ها نتیجه را برای هیئت وزیران و کمیسیون های مربوط مجلس شورای اسلامی گزارش نمایند.

ماده ۱۶۰- کلیه وزارتخانه ها، مؤسسات و شرکتهای دولتی موضوع ماده (۴) قانون محاسبات عمومی کشور، مصوب ۱۳۶۶/۶/۱ و سایر شرکتهایی که بیش از پنجاه درصد (۵۰٪) سرمایه و سهام آنها منفردا یا مشترکاً به وزارتخانه ها، مؤسسات دولتی و شرکتهای دولتی، به استثنای بانکها و مؤسسات اعتباری و شرکتهای بیمه قانونی، تعلق داشته باشند و همچنین شرکتهای و مؤسسات دولتی که شمول قوانین و مقررات عمومی به آنها، مستلزم ذکر یا تصریح نام است، از جمله: شرکت ملی نفت ایران و شرکتهای تابعه وابسته به وزارت نفت و شرکتهای تابعه آنها، سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران و شرکتهای تابعه، سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران و شرکتهای تابعه در موارد مربوط، مشمول مقررات این قانون می باشند.

موادی از قانون برنامه سوم در ارتباط با امور اداری و استخدامی که به موجب قانون برنامه چهارم

تنفیذ شده است

فصل اول - اصلاح ساختار اداری و مدیریت

ماده ۱- (به موجب ماده ۱۵۴ قانون برنامه چهارم تنفیذ شده است) به منظور تصحیح، بهسازی و اصلاح نظام اداری در ابعاد تشکیلات، سازماندهی و ساختار اداره امور کشور، کاهش تصدی های دولت، سیستمها و روشها، مدیریت منابع انسانی، مقررات (آیین نامه ها و دستورالعمل ها) و افزایش بهره وری دستگاههای اجرائی، شورای عالی اداری با ترکیب، صلاحیتها، وظایف و اختیارات زیر تشکیل می گردد:

الف- اعضا:

۱- رئیس جمهور یا معاون وی (رئیس شورا)

۲- سه نفر از وزراء (ترجیحاً از بخشهای مختلف) به انتخاب هیأت وزیران.

۳- وزیر یا رئیس دستگاه مستقل ذیربط.

۴- رئیس سازمان برنامه و بودجه در صورتی که فردی توسط رئیس جمهور به این سمت منصوب شده باشد.

۵- دبیر کل سازمان امور اداری و استخدامی کشور در صورتی که فردی توسط رئیس جمهور به این سمت منصوب شده باشد.

۶- چهارنفر صاحب نظر و متخصص در امور اداری و مدیریت به انتخاب رئیس جمهور.

۷- دو نفر از استانداران به انتخاب رئیس جمهور.

۸- دو نفر از نمایندگان مجلس به عنوان ناظر، به انتخاب مجلس شورای اسلامی.

مصوبات این شورا پس از تأیید رئیس جمهور لازم الاجراء خواهد بود.

تبصره- دبیرکل سازمان امور اداری و استخدامی کشور به عنوان دبیر شورا و مسؤول نظارت بر حسن اجرای مصوبات آن خواهد بود.

ب- وظایف و اختیارات:

۱- اصلاح ساختار تشکیلات دستگاههای اجرائی کشور به استثنای وزارتخانه ها از طریق ادغام، انحلال و انتقال مؤسسات و سازمانها به خارج از مرکز.

۲- تجدید نظر در ساختار داخلی وزارتخانه ها و وظایف و ساختار داخلی سازمانها، شرکتهای دولتی و شرکتهای اقماری آنها به منظور ایجاد انسجام تشکیلاتی و حذف وظایف موازی، مشابه و تکراری.

۳- تفکیک وظایف اجرائی از حوزه های ستادی وزارتخانه ها و محدود نمودن فعالیت حوزه های ستادی به اعمال حاکمیت و امور راهبردی (سیاست گذاری، برنامه ریزی و نظارت) و انتقال وظایف اجرائی به واحدهای استانی و شهرستانی.

۴- تصمیم گیری در مورد ادغام واحدهای استانی و شهرستانی وابسته به هریک از وزارتخانه ها در یک واحد سازمانی.

۵- شناسائی و واگذاری وظایف، امور و فعالیتهای قابل واگذاری دستگاههای اجرائی به شهرداریها و بخش غیردولتی با هدف رهاسازی دولت از تصدیهای غیرضروری و همچنین تعیین نحوه ارتباط و تنظیم مناسبات نظام اداری با شوراهای اسلامی روستا، بخش و شهر.

۶- اصلاح و مهندسی مجدد سیستمها، روشها و رویه های مورد عمل در دستگاههای اجرائی کشور با گرایش ساده سازی مراحل انجام کار، خودکارسازی عملیات و کاهش میزان ارتباط کارمندان با مراجعه کنندگان، افزایش رضایت مراجعان، کاهش هزینه های اداری و اقتصادی نمودن فعالیتها.

۷- تصویب طرحهای لازم برای ارتقای بهره وری و کارآیی نیروی انسانی و مدیریت دستگاههای اجرائی.

۸- تصویب ضوابط و معیارهای لازم در جهت بهینه سازی ساختار، ترکیب و توزیع نیروی انسانی بخش دولتی.

۹- تصویب ضوابط و دستورالعملهای مربوط به تعیین تکلیف نیروی انسانی دستگاههایی که براساس مصوبات شورای عالی اداری ادغام، منحل، واگذار و یا وظایف آنها به دیگر دستگاهها منتقل می شود.

۱۰- تصویب ضوابط ناظر بر بهره برداری مطلوب از فضاهای اداری و جابجائی و تأمین ساختمانهای اداری.

۱۱- تعیین و پیشنهاد منابع مورد نیاز برای تحقق برنامه های تحول نظام اداری و طرحهای مصوب شورا که نیاز به منابع جدید دارد.

۱۲- تشخیص و اعلام دستگاههای اقدام کننده برنامه های مرتبط با فعالیت دولت در زمینه نظام اداری و امور اجرایی.

ماده ۲۷- (به موجب ماده ۹ قانون برنامه چهارم تنفیذ شده است) آن دسته از کارکنان شرکتهای دولتی که از نظر مقررات بازنشستگی تابع صندوقهای خاص بازنشستگی وابسته به وزارتخانه ها و موسسات و شرکتهای دولتی هستند و ارتباط استخدامی آنها با دستگاه اجرایی ذیربط، در اجرای سیاستهای فروش سهام، قطع می گردد، می توانند در صورت ادامه اشتغال در واحدهای فروخته شده به بخش خصوصی یا تعاونی و رعایت ضوابط پرداخت حق بیمه مقرر به تفکیک سهم بیمه شده و کارفرما، همچنان تابع مقررات صندوق بازنشستگی مربوط باشند.

تبصره- کلیه قوانین و مقررات مربوط به کسر حق بیمه و اختیارات سازمان تامین اجتماعی در امر دریافت حق بیمه و اخذ جرائم ناشی از دیرکرد پرداخت حق بیمه، از جمله مواد (۴۹) و (۵۰) قانون تامین اجتماعی مصوب ۱۳۵۴ نسبت به افراد و صندوقهای فوق نافذ خواهد بود.

ماده ۴۲- (به موجب ماده ۱۰۳ قانون برنامه چهارم تنفیذ شده است) کلیه بیمه شدگان (به استثناء کادر نیروهای مسلح و کارکنان وزارت اطلاعات) می توانند نسبت به تغییر سازمان بیمه ای خود اقدام کنند. نقل و انتقال حق بیمه و کسورات بیمه ای بین صندوق های بیمه ای بر اساس ضوابطی خواهد بود که حداکثر طی مدت شش ماه توسط سازمان امور اداری و استخدامی کشور، وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و بر اساس محاسبات بیمه ای تهیه و به تصویب هیات وزیران می رسد.

ماده ۹۰- (به موجب ماده ۱۵۴ قانون برنامه چهارم تنفیذ شده است) به دولت اجازه داده می شود حداکثر طی مدت شش ماه پس از تصویب این قانون، آئین نامه ها، دستورالعمل ها و ضوابط اداری، استخدامی و انضباطی خاص نظام بانکی را در چهارچوب اساسنامه های بانکها و در جهت توسعه و بهبود کیفیت ارائه خدمات و رقابتی کردن فعالیتهای سیستم بانکی بر اساس پیشنهاد مشترک مجمع عمومی بانکها و سازمان امور اداری و استخدامی کشور به تصویب رسانده و اجرا نماید.

ماده ۱۲۳- (به موجب ماده ۱۵۴ قانون برنامه چهارم تنفیذ شده است) به دولت اجازه داده می شود بر اساس آئین نامه هائی که توسط سازمان انرژی اتمی ایران، سازمان امور اداری و استخدامی کشور و وزارت امور اقتصادی و دارائی پیشنهاد می شود، مقررات مالی و استخدامی سازمان انرژی اتمی را بدون الزام به رعایت قانون محاسبات عمومی و قانون استخدامی کشوری و سایر مقررات عمومی تصویب و جهت اجرا ابلاغ کند. «۳»

ماده ۱۷۶- (به موجب ماده ۱۲۹ قانون برنامه چهارم تنفیذ شده است) در زمان صلح با تأیید ستاد کل نیروهای مسلح، قسمتی از نیازهای نیروی انسانی دولت با استفاده از خدمت مشمولان وظیفه پس از گذراندن دوره آموزش نظامی به صورتی تامین می گردد که به آمادگی رزمی آسیبی وارد نیاید. نیازهای نیروی انسانی از طریق وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران به ستاد کل اعلام می شود. هزینه های مربوط به دوره آموزش نظامی به عهده وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح بوده و حقوق و مزایا و جیره استحقاقی در دوره خدمت از محل اعتبارات دستگاه مربوطه تامین می گردد. میزان دریافتی این قبیل افراد نباید در مجموع از حد

مقرر در قوانین نیروهای مسلح تجاوز کند. حداقل پنجاه درصد از نیروهای انسانی فوق (فارغ التحصیلان دانشگاهها) بایستی در مناطق توسعه نیافته یا کمتر توسعه یافته کشور خدمت کنند. آئین نامه اجرایی این ماده توسط وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح با همکاری سازمان امور اداری و استخدامی کشور تهیه و پس از تأیید ستاد کل نیروهای مسلح به تصویب هیات وزیران خواهد رسید.

ماده ۱۷۹- (به موجب ماده ۱۲۹ قانون برنامه چهارم تنفیذ شده است) نهادها، سازمانها و وزارتخانه ها می توانند پس از کسب موافقت و مجوز ستاد کل نیروهای مسلح نسبت به تشکیل یگانهای حفاظت اقدام کنند. این یگانها از نظر بکارگیری سلاح و مهمات تابع ضوابط نیروهای مسلح می باشند و با رعایت ضوابط نیروی انتظامی تحت نظر دستگاه ذیربط اداره خواهند شد. شرح وظایف و اختیارات و سازماندهی و چگونگی تسلیح این یگانها و آموزش و انتصاب فرماندهی هر یک از این یگانها و چگونگی ارتباط آنها با نیروی انتظامی و نظارت بر عملکرد آنها به تصویب ستاد کل نیروهای مسلح خواهد رسید.

ماده ۱۸۵- (به موجب ماده ۱۲۹ قانون برنامه چهارم تنفیذ شده است) ایجاد هر گونه دفتر، نمایندگی، شعبه و واحدهای اداری جدید و عناوین مشابه در خارج از کشور توسط

دستگاههای موضوع ماده (۱۱) این قانون و نهادهای عمومی غیر دولتی منوط به پیشنهاد دستگاه ذیربط و وزارت امور خارجه و تصویب هیات وزیران خواهد بود.

تبصره ۱- بانکها و شرکتهای بیمه از شمول این ماده مستثنی هستند.

تبصره ۲- انجام کلیه فعالیتهای پیش بینی شده در این ماده در مورد موسسات و نهادهایی که تحت نظر مقام معظم رهبری اداره می شوند، منوط به تأیید معظم له می باشد.

تصویبنامه شماره ۲۲۰۰۱/ت ۳۳۲۸۸ هـ - مورخ ۱۳۸۴/۴/۱۲ موضوع آئین نامه اجرایی ماده ۱۵۰ قانون برنامه چهارم توسعه هیات وزیران در جلسه مورخ ۱۳۸۴/۴/۸ بنا به پیشنهاد سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور و به استناد ماده (۱۵۰) قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران

مصوب ۱۳۸۳- آیین نامه اجرایی ماده یاد شده را به شرح ذیل، تصویب نمود:

آیین نامه اجرایی ماده (۱۵۰) قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران- مصوب ۱۳۸۳

ماده ۱- حقوق کلیه کارکنان و بازنشستگان دولت طی برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۳ و در ابتدای هر سال برای تمامی رشته های شغلی متناسب با نرخ تورم افزایش می یابد.

تبصره- سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور مکلف است همه ساله میزان افزایش حقوق کارمندان، بازنشستگان و وظیفه بگیران دولت را به هیات وزیران پیشنهاد نماید.

ماده ۲- دستگاههای اجرایی می توانند تا هفتاد درصد (۷۰٪) اعتباراتی را که از محل اصلاح ساختار و کاهش نیروی انسانی (به میزانی که در قانون بودجه سالانه منظور میگردد) «۱» صرفه جویی می نمایند به عنوان فوق العاده کارایی به کارکنانی که خدمت برجسته انجام می دهند پرداخت نمایند.

ماده ۳- منظور از اصلاح ساختار در این آیین نامه اقداماتی از قبیل بازنگری و اصلاح تشکیلات، اصلاح فرایندها و روشهای انجام کار، استفاده از فناوریهای مناسب و بهینه سازی روند تصمیم سازی و تصمیم گیری، ایجاد نظم و انضباط اداری مالی، ایجاد تحول در ماهیت انجام کار، استفاده بهینه از فضا و ساختمانهای اداری می باشد به نحوی که با افزایش کارایی و بهره وری و کاهش نیروی انسانی باعث صرفه جویی گردد.

تبصره واگذار نمودن امور (غیرحاکمیتی) دستگاههای اجرایی به بخش غیر دولتی و یا به صورت قرارداد خرید خدمت و یا انجام خدمات به صورت قیمت تمام شده در صورتی که موجب کاهش هزینه های جاری کل دستگاه شود مشمول ماده فوق میگردد.

ماده ۴- تشخیص میزان صرفه جویی ناشی از اصلاح ساختار و کاهش نیروی انسانی به عهده معاونین اداری و مالی و یا عناوین مشابه تأیید ذیحساب اجرایی ملی و استانی است. مقامات ذیربط می توانند از نظرات تخصصی شورای تحول اداری دستگاه مربوط، در این امور استفاده نمایند.

ماده ۵- نود درصد (۹۰٪) از اعتبارات موضوع ماده (۲) این آیین نامه به مدیران و کارکنان واحدهایی تعلق میگیرد که در آنها از محل اصلاح ساختار و کاهش نیروی انسانی صرفه جویی صورت پذیرفته و با تأیید شورا و یا کمیسیونهای تحول اداری کمیت و کیفیت خدمات و اقدامات آنها بدون جذب نیروی انسانی جدید محفوظ مانده است و ده درصد (۱۰٪) باقیمانده بر حسب تشخیص شورا یا کمیسیونهای تحول اداری در اختیار واحدی قرار میگیرد که واحد صرفه جویی کننده را در امر اصلاح ساختار و کاهش نیروی انسانی یاری نموده است.

ماده ۶- منظور از واحد یکی از اجزای ساختار سازمانی است که در قالب یکی از انواع تشکلهای سازمانی، معاونت، مرکز، اداره کل، دفتر، مدیریت، اداره، گروه و یا عناوین مشابه عهده دار انجام برخی از وظایف مرتبط با اهداف دستگاه می باشد.

ماده ۷- در واحدهایی که با اصلاح ساختار و کاهش نیروی انسانی صرفه جویی صورت پذیرفته تشخیص کارکنانی که خدمات برجسته انجام می دهند و میزان فوق العاده کارایی برای هر کدام از کارکنان با مدیر بلافصل واحد ذیربط و تأیید مدیر بالاتر می باشد.

تبصره- مدیران این واحدها در زمره کارکنانی هستند که خدمات برجسته انجام می دهند.

ماده ۸- میزان فوق العاده کارایی قابل پرداخت از محل اعتبارات حاصل از صرفه جویی به کارکنانی که خدمت برجسته انجام میدهند سالیانه حداکثر معادل دوازده ماه آخرین حقوق و فوق العاده های دریافتی می باشد.

تبصره- فوق العاده کارایی موضوع این آیین نامه به صورت غیر مستمر قابل پرداخت است و مشتمل برداشت کسور بازنشستگی نمیگردد.